

Syntyi taannoin Euro-lapsi
rahaliiton lemmentyöstä
politiikan pieluksilla,
syntyi Eurooppaan, mokoma,
saapui sitten Suomen maille,
kumartaa sitä tuhannet,
taipuu selkä miljoonilta,
vauvan viereen kyykistyvät.

Penikka on valloittanut
valtakunnat ja asujat,
kansat kaikki mahdillansa.
Unohtuu jo Joulun lapsi,
valon tuoja, armon suoja,
elämän ikuisen luoja.

Kassat kilkkaa marketeissa
Euro-lapsen kunniata,
kahisten isot setelit
valtiaasta muistuttavat.
Olkoon kunnia hänelle,
joka maan on valloittanut,
 lelut suonut ja ilotkin.
Surut pois ja rintaan kukka!

Mutta kaukana hälystä
katsoo jostain lempein silmin
valon lapsi, Joulun lapsi,
katsoo kansan palvomista
hyvän joulun toivotuksin:
Jospa sittenkin tulisi
koteihin suloinen joulu,
vaikkapa vain hetkiseksi,
jolloin seimi on lähellä.